

Revista ascètico-econòmica, militant i numerada

La Comarca Incorrupta

Prudència • Justícia • Fortalesa • Templança

Garrotxa

Afiliat a la quarta carlinada

Bergadà

1er. Trimestre 1989 Any 3 n.º 1 100 ptes. Exemplar n.º 0043

ALTRA VEGADA, OBLIGATS A SORTIR AL CARRER

Incorruptes.

Des que Carlemany va fer construir la torre de l'homenatge a Girona, fent possible que arribés fins a nosaltres el missatge de les veritables essències, tots els que vivim en aquestes contrades hem sabut que hi ha coses que perduren, que no es destrueixen, que, senzillament, son. Porten en sí la incorruptibilitat.

Si LA COMARCA CARLINA torna una altra vegada a estar a les teves mans, oh lector és perquè sàpigues distingir el gra de la palla, perquè aprenguis a destriar el que està subjecte al pas del temps i es podreix del que sempre serà el mateix. Tasca difícil la que ens proposem però no impossible ja que comptem amb un veritable equip d'experts en autenticitats, en les essències de sempre i la manera que aquestes s'imposaran al llarg dels temps.

També suposem que el fet de què estiguem precisament a les teves mans, indica que ets, oh lector, un home preparat, que vol aprofundir més en el que ja saps. Que no et desconcertin certes coses, que podries pensar que no són el que aparenten ser. La incorruptibilitat es manifesta en la seva mateixa aparença d'incorruptible. Un home **ÉS** incorruptible per que aixís ho sembla; una obra **ÉS** incorruptible per que es manté com a valor constant o a la puja; un govern **ÉS** incorruptible per que aixís ho declara ell mateix. Hi ha malentesos històrics que els liberals han anat semblant a fi de fer-nos creure el que no és. Anirem esmicolant aquestes teories i interpretacions, tan de la manera de comportar-se com de la manera com s'han de veure i valorar les decisions polítiques, socials i culturals.

Per això estem aquí una altra vegada amb vosaltres.

LA COMARCA INCORRUPTA

Continuem essent
els mateixos i no imitem
mai

els nostres corruptes i ineptes
competidors

★ **PRIVATA** ★

PAISATGE

*Format n'era un pintaire
a les Escoles d'Art d'Olot i Berga
amb tant profit i meritós mestratge
que, si una dona sortia en un paisatge,
per no fer-li un desaire,
la pinzellava amb regalim de verga.*

*Un matinet ben d'hora
pintant el sol ixent sobre una vall,
amb els prats, el fajol i la fajada
li travessà l'espai una pastora
triscant vera un xaiet com una bleda
i se li inflà el carall.*

*Posant-lo per barrera
el xai atura i la pastora ensems
i és tanta la tremper
que, oblidant-se de fer pintures falses,
li arrenca prest cosset, faldilla i calces
i la trabuca per més alts extrems.*

*Tan incorrupta troba la donzella,
tan verd és el follatge,
que com el gran Savalls dalt de la sella
deu cops galopa per aquell paisatge.*

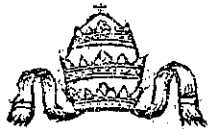
Cicciolina

L'ÒBUL DEL SANT PARE

En el nom de l'Altíssim, Totpoderós, Creador i Senyor, adrecem aquesta demanda als esforços creients en la fidel espassa triomfadora de la Fe.

Encara no restablerts de la nefasta, nigromàntica i nepòtica aplicació de l'impost religiós, una nova plaga es ve a afegir a les moltes per què travessa la nostra Causa. Ens referim a les donacions de béns materials convertibles, o divides de bon bescanviar que abans alegraven les nostres vaticanes arques i que ara, insòlitàment, han deixat de fluir, com aquell riu mandrós que veu que la mar és el morir i s'amaga sota terra per tal de deturar l'indeturable destí... Benvolguts, en Ell, estem preocupats per aquesta vostra penúria en temps d'abundància. Us fem memòria, us recordem amablement l'actual emissió de Butlles, en les diferents modalitats, que podreu adquirir en el vostre proveïdor habitual o en els establiments autoritzats a tal efecte i que exhibeixin en lloc ben visible l'emblema de l'Òbul del Sant Pare. Si per algun d'aquests imponderables difícils de justificar en els homes de fe incorruptible, la compra de Butlles no fos a l'abast de la vostra economia, sempre podreu consultar amb el vostre assessor fiscal, la millor manera d'ingressar els diners - talons, pagarés, líquid, al portador etc. - en el compte que hem obert especialment per a vosaltres en el Banc de Biscaia sucursal d'Olot compte n. 01-048.075/4 - PROFIDES SUPRA MONTES GARROTXA.

Caríssims, l'Òbul del Sant Pare, dipositar de totes les seves intencions, actes i entreteniments us tindrà presents en les seves fecundacions.

La Comarca Carlina
Revista catòlica-monetària militant i numerada.
OLOT * Portaveu de la quarta carlinada * GARROTXA
Del 17 de març al 17 d'abril de 1987. Preu: 60 ptes. Ex. 1. Exemplar n. 0789

La Comarca Artística
Revista històrico-artística militant i numerada.
OLOT * Portaveu de la quarta carlinada * GARROTXA
Del 17 de març al 17 d'abril de 1987. Preu: 60 ptes. Ex. 1. Exemplar n. 0789

La Comarca Incorrupta
Revista socio-econòmica militant i numerada.
OLOT * Portaveu de la quarta carlinada * GARROTXA
Del 17 de març al 17 d'abril de 1987. Preu: 60 ptes. Ex. 1. Exemplar n. 0789

Edita: PROFIDES SUPRA MONTES
Apt. Correus, 190 17800-OLOT
Impressió: Impremta AUBERT
Dipòsit Legal: GI-261/87
Exemplar per a socis

Per pagar religiosament VOLEM PAPES CATALANS!

No n'hi ha prou amb les recomanacions del Conseller Comas ni amb l'acord unànime del Consell Executiu de la Generalitat, que els carlins catalans i inclús els quatre liberals que queden paguem religiosament l'impost religiós. Ja sabem que els diners catalans és millor que es destinin a l'Església Catalana (perquè es queden a Catalunya...) que no pas a la Creu Roja per més que sigui tan catalana com l'anterior (per la banda de Lleida, sovint socorren gent d'Aragó).

Volem Papes Catalans! Res no hauríem aconseguit amb el finançament massiu de l'Església amb diners catalans, si no aconseguim un Papa català de soca-rel, que distribueixi amb més energia els diners d'arreu del món cap a Catalunya.

Català, Catalana, prou de frases ben fetes i de bones intencions. Que escolti la nostra indignació el benèvol Conseller Comas: Si volem que els diners catalans destinats a l'impost religiós es quedin a Catalunya, hem de fer el següent:

1.- Decret de la Conselleria de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya en el qual s'especifiqui clarament l'obligatorietat de l'impost religiós.

2.- Substitució de les diferents lotos per una de sola, que passaria a denominar-se Lotto Ràpid Pontificex Cataloniae.

3.- Tenir Papes catalans.
Col·legi Cardenalici Català, ja!
No més promeses ni actes de fe!
Prou de repressió a les escolanies!
Volem Papes catalans aquí i ara!

Català, Catalana: Solidaritza't, envia la teva contribució per a la campanya Volem Papes catalans al compte corrent núm. 01-048.075/4 PROFIDES del Banc de Bilbao - Biscaia sucursal d'Olot.

Convoquen:

Moviment de Defensa de la Tiara.
Joventuts Escolanístiques de Catalunya.
Partit d'Alliberament Papal dels Països Vaticans.
Convergència Carlina
Confessional Cristiana i Catòlica de Catalunya.
Independentistes de la Clerecia Vaticana.
Ultramontans Demòcratacristians de Catalunya.
Comissions Pontificals (CC.PP.).
Crida a la Santedat.
Unió General de la Clerecia (UGC).
Entestament Reialista de Catalunya
i
PROFIDES SUPRA-MONTES.
Carles Woitjila

CONVOCATÒRIA DEL PREMI NOBEL DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CARLINS

PREÀMBUL

Per tal de reconeixer els mèrits contrets en la difusió i exaltació de la cultura carlina, l'INSTITUT D'ESTUDIS CARLINS, per primera vegada i fins a la consumació dels segles

CONVOCA

el

PREMI NOBEL CARLÍ

que, en la seva present adjudicació i en les que vindran, es regirà per les següents

BASES

Primera.- El premi serà atorgat periòdicament a una persona o institució que, a judici del Jurat, s'hagi destacat en la difusió i exaltació de la cultura carlina, en el seu vessant més genuí, que és el muntanyenc i no pas el mediterrani, el del cristianisme de les petites esglésies romàniques i no pas el del paganisme de les platges, el que exalta l'esperit i no pas el cos, el qui ocupa el poder per dret propi o per conquesta i no pas per subtil astúcia, pactes claudicants o corrupta democràcia.

Segona.- El Jurat estarà format per persones de nissaga, conducta, cultura i actituds carlines. El primer Jurat el formaran Diana de Gal·les, Rainiero de Mònaco, Khomeini, Monsenyor Lefebvre, el Reverend Moon, Kurt Waldheim, Nicolai Ceausescu, Ronald Reagan, Margaret Thatcher, Pietr Botha, Baltasar Porcel, Montserrat Caballé, Josep Mª Flotats, el Conseller Josep Gomis, el Conseller Comas, Josep Lluís Núñez, el Comité Olímpic de Barcelona i La Principal de La Bisbal.

Tercera.- L'import del PREMI NOBEL CARLÍ serà de 10.000.000 d'Ecus-Or i es revisarà cada any en funció d'una fórmula polinòmica ponderada, que en el numerador tindrà l'increment de vocacions sacerdotals multiplicat pel nombre de fills promig de la dona carlina, i al denominador el percentatge de vots socialistes i comunistes dividit pel saldo d'assegurances de prima única de les caixes d'estalvi.

Quarta.- El guanyador del PRIMER PREMI NOBEL CARLÍ serà Monsenyor Paul Casimir Marcinkus, el qual serà unànimement votat per tots els membres del Jurat. Els guanyadors dels propers PREMIS NOBEL CARLINS seran publicats amb l'anticipació adient, per tal que els membres del Jurat els puguin també votar unànimement.

Cinquena.- L'acceptació d'aquestes BASES no pressuposa l'acceptació d'aquestes BASES.

SI MIREU PER LA FINESTRA

NOMÉS VEUREU QUE CORRUPCIÓ LIBERAL

CORTINES JEPES

Amb les nostres cortines creareu ...

un càlid ambient carlí.

Pompeu Fabra, 2 - BERGA

La Comarca Incorrupta

ECONOMIA INCORRUPTA

De bon començament, pot semblar increïble a les ments cànides i innocents dels camperols i dels menestrals que un tema tan aparentment corrupte com l'economia tingui també els seus aspectes incorruptes. L'economia per ella mateixa no és ni bona ni dolenta; tot depèn de l'ús que se'n faci i, sobretot, de quí en faci ús. El cas més clar és l'economia vaticana, que és intrínsecament bona, i de les seves derivades, com per exemple l'òbul de Sant Pere, el Dia de les Missions, la qüestació pel tuberculós pobre, les Conferències de Sant Vicenç de Paül i la Butlla de la Santa Creuada.

De l'economia corrupta no cal que en donem profusió d'exemples. Diguem només que està feta una braga i, per demostrar-ho, limitem-nos al cas dels Albertos i la senyora Marta Chávarri.

ECONOMIA VATICANA

Un carlí català ocupa el lloc de Monsenyor Marcinkus.

L'economia vaticana està d'enhorabona. Arribada a la seva fi l'excel·lent gestió financera de Monsenyor Marcinkus, de sempre comentada i lloada des d'aquestes pàgines, ara ha pres el seu lloc un carlí català. Monsenyor Joaquim Muns i Albuxech és la persona oportuna, en el moment adient, per a l'institució més escaient. Monsenyor Muns és diputat al Parlament Europeu per la coalició carlina que governa Catalunya.

Doctor en Ciències Econòmiques i Llicenciat en Dret, Catedràtic d'Organització Econòmica Internacional i havent viatjat per tot el món, el qualificatiu de "ecumènic" no és de cap manera immodest per a definir a Monsenyor Muns. D'altra banda, després d'haver estat Director Executiu del Fons Monetari Internacional del Banc Mundial i d'haver treballat a la OECD, Monsenyor Muns pot afrontar les dures tasques que l'excessiva bondat de Monsenyor Marcinkus va deixar pendents.

En el camp estrictament monetari, Monsenyor Muns ha de restaurar la vella tradició vaticana de la moneda basada en el patró bimetal·lic or/plata. Una potència com la vaticana no pot lligar la seva moneda només a l'or, tot i que des d'un punt de vista científic (i ja no diguem teològic: l'or representa la divinitat) semblaria el més correcte. No. Monsenyor Muns té prou autoritat i coneixements com per admetre que moltes contribucions provenen de països rics en plata, però amb poc or. D'altra banda, mai no es pot descartar una alça futura de la cotització de la plata. La restauració monetària passa per encunyar novament "baiocchi", com en temps de Pius IX (gloriosament defensat pel gran Savalls), i deslligar-se de la feble i inflacionista lira italiana.

Un altre camp que seria molt profitós per a les finances vaticanes es basaria en l'aprofitament de les bosses de diner negre, per tal de blanquejar-lo en aquest món i en l'altre. En efecte, la lliure transferència que els fons eclesiàstics tenen des de la majoria de països cap a Roma permetrien ofertar Butlles de la Santa Creuada en les modalitats de Prima única o convertibles. En tots dos casos podrien anar combinades amb una pòlissa d'assegurances, garantint un enterrament cantat i oficiat per tres capellans.

Finalment, el problema més virulent és el de les relacions entre l'Església i el Govern de l'Estat espanyol. (Fem esment que les relacions entre l'Església catalana i el Govern català son excel·lents. Per part d'aquest, hom ha demanat oficialment el pagament de l'impost religiós com a manera d'afavorir l'Església i Catalunya). Per la bondat de Monsenyor Marcinkus, el govern socialista (ecs!) s'ha arribat a qüestionar el que és inqüestionable: el finançament de l'Església. Aquí farà falta tota la fermesa, tota la diplomàcia i tots els coneixements de Monsenyor Muns per a reconduir el tema als seus orígens: la desamortització de l'impú i liberal Mendizábal, els hereus del qual son els socialistes (ecs!) d'avui.

Des d'aquestes pàgines, sempre fidels a l'ortodòxia, donarem tot el nostre suport a Monsenyor Muns.

Hadam Kashoghi

NOVES MESURES PRO-DOPING APROBADES PEL COI

Lausanne - del nostre enviat especial Benjamí Johnson i Ferrussola.- El Congrés de l'Olimpisme Interestatal (COI) donarà llum verda a les noves reglamentacions "d'ajuda química a l'esportista" en la propera assemblea que ha de tenir lloc el cap de setmana vinent. Aquesta és la principal decisió que ahir van prendre els membres de la Comissió Executiva del COI, feta pública al final d'un sopar de treball que acabà a altes hores de la matinada en un conegut local del casc històric de Lausanne, regentat per la no menys famosa Mme. Margueritte.

El portaveu de la Comissió Executiva, visiblement emocionat per la trascendència de la reunió, va apareixer a la porta del local sostingut per dues secretàries, tal era el defalliment de l'home. Davant desenes de periodistes, que esperaven tan solemne moment, el portaveu va vomitar uns quants decilitres d'un líquid indefinible - amb molts de graus, per l'olor que vam notar - sobre la camisa de dormir d'una de les secretàries. Aquesta es va treure la peça de vestit tacada i, en quedar nua, va provocar un "ooh" d'admiració que per uns moments va fer oblidar l'olimpisme als periodistes.

Recobrada la normalitat, el portaveu va esnifar un no sé què i va iniciar la lectura del comunicat enmig de petites interrupcions per a eructar o per a ésser recollit del terra per les seves ajudantes. En síntesi, la nota del COI ve a dir - pel que vam arribar a entendre - que en els propers Jocs Olímpics s'eliminaran els controls anti-doping perquè van contra l'esperit actual del moviment olímpic, donant per suposat que el consum habitual d'estimulants, anabolitzants, excitants, bloquejadors, anti-bloquejadors, alcohols, tabacs, herbes, infusions caducades, etc. és necessari per a mantenir el nivell de qualitat moral i esportiu de l'olimpisme, o sigui del professionalisme, o sigui, el nivell d'amistat entre tots els pobles del planeta. Així mateix, es crea una segona sèrie de medalles destinades a premiar la tasca del metge-químic que permet el triomf de l'atleta.

Aquesta és una nova victòria de l'ideari carlí modern, el qual propugna que els millors, per tal de no defraudar a la purralla, tenen l'obligació de ser sempre els millors. Des de l'òptica carlina, és evident la necessitat del doping que, d'altra banda, garanteix a les indústries químiques el seu marge de beneficis en admetre uns preus tan alts que no siguin accessibles a qualsevol sobrevingut, sino només a uns quants escollits. Malgrat aquest gran avanç, hom considera en els cercles més intel·lectuals del COI que aquesta és només l'etapa infantil de l'olimpisme i que la maduresa arribarà inevitablement i irreversible amb el clonatge in vitro dels futurs atletes, permetent així, també en el món olímpic, l'establiment de dinasties permanents i perfectes d'atletes, devotament admirades pel populatxo.

La nota va acabar amb detalls no massa importants, que de fet no es varen poder escoltar gaire bé degut als cants que sortien de l'interior del local de Mme. Margueritte (segurament com a lògica reacció després de tantes hores de fecund treball i discussions) i que van obligar a finalitzar l'exposició del portaveu. Aquest, agafant-se allà on podia de les secretàries, es va acomiadar fins la propera setmana, tot girant cua i deixant anar un parell de pets i tres rots ben sonors.

Fundació Cultural
Cartel de Medellín

CORRUPTES DEL BERGUEDA I DE LA GARROTXA

Refeu-vos de les vostres depravacions
degustant els plats de

Restaurant Sala III

Amanida de pastor - Escudella de blat de moro escalfat
Patates emmascarades - Senglar al perfum d'aglans

Passeig de la Pau, 11 Tel 821.11.85 BERGA

HISENDATS, MARGRAVES, BISBES, I MILITARS DE
GRADUACIÓ!

ARA QUE SABEU LLEGIR,

LLEGIU: **dijous**

Un cop l'hagueu llegit i en comptes de llençar-la
doblegueu-la per la mitat i estaborniu amb ella
als lliberals recalitrants. No embruta les mans.

La Comarca Incorrupta

NOVEL·LAS CORRUPTES

LA VIDA NEGRA DE FREDY GIGGOLO

És el meu primer treball i m'he decidit a posar-me la corbata i l'americana. No conec el nom del client, només en tinc l'adreça i l'edat: uns quaranta-cinc anys.

L'Empresa molt poques vegades facilita altra informació.

El carrer és dels més cèntrics, i el pis és el tercer. Hi ha porter automàtic; truco, i em contesta d'immediat una veu amorfa. M'identifico i s'obre la porta.

No hi ha ascensor. Pujar els tres pisos m'ocupa cinc minuts, ja que no vull arribar suat. Presentar-se suat davant un client és signe de deixadesa -m'han advertit-, de manca d'amor pels detalls, i el meu ofici requereix precisament un amor molt especial pels detalls.

Quan arribo al tercer, em pentino abans de trucar a la porta, i em netejo les sabates contra els pantalons. És un altre dels consells de l'Empresa.

M'obre un individu prim, amb el cabell molt negre; va amb bata de bany i sabatilles, i juraria que no hi ha res més sota la bata.

-Ets puntual... -em diu sense expressió-

Darrera d'ell s'obre una porta i apareix una dona, també bruna. Deu ser per ella, que he vingut, ja que només treballo amb dones.

-És ell? -pregunta al tipus de la bata-

-Sí. Què et sembla?

Ella em mira amb un dubte als ulls, però jo em sento segur. M'han triat després d'haver vist un vídeo sobre mi, i ara no és possible que em retorni a l'Empresa al·legant que no sóc qui esperava. I en el supòsit que ho fes, hauria d'abonar-me igualment l'import convingut. Forma part del contracte.

-Que passi -diu després d'uns moments, i sense deixar de mirar-me entra a l'estança d'on havia sortit-

-Ens quedem amb tu -diu el tipus, i somriu d'una manera que em molesta. El seu bigoti es corba cap al nas formant un triangle còmic-

-Què vols dir amb el plural? -li pregunto-

-Que treballaràs amb tots dos -respon. Instantàniament sento que el meu cos es tensa. El tipus avança el cap.

-No he vingut preparat per treballar amb dos.

El tipus avança el cap encara més; tant, que estic temptat de colpejar-lo.

-Treballaràs amb tots dos -repeteix, i m'agafa la corbata amb una mà i amb l'altra estreny el nus-

-No és el que figura al contracte -dic-

-El contracte? -remuga amb suficiència-, quin contracte? No recordo cap contracte...

Definitivament, el seu to no m'agrada. Em veu jove i es pensa que pot abusar. El miro fixament als ulls.

-Deixa estar la meva corbata -l'adverteixo-

El tipus, però, continua estirant-me la corbata i em bufa a la cara un alè pestil·lent.

-Si no respectes el contracte -dic amb lentitud- els nostres serveis de protecció et faran una visita.

-Ja, ja! -riu el tipus-. De debò?

-De debò... No juguïs amb nosaltres.

Dir "nosaltres" em dóna nous ànims. Però el tipus es creix, apropa la seva boca al meu nas.

-Tranquil, petit... -mormola-. Estic segur que t'agradarà.

Potser hauria d'actuar ja, no permetre que la cosa vagi a més; però la dona obre la porta i surt al passadís.

-Estàs llesta? -li pregunta el tipus, i deixa anar la meva corbata-

-Sí -diu ella-

S'ha canviat de roba. Ara vesteix una bata de bany i sabatilles.

-Ho veus? -diu el tipus-. Estem a punt. Només faltes tu. Entra a la cambra.

Imagino el que està a punt de passar. Però els reservo una sorpresa. He rebut un entrenament especialitzat, estic preparat per afrontar aquestes situacions.

La Comarca Incorrupta

-Entra -repeteix l'individu, es treu la bata i puc veure el seu tanga de cuir i l'enorme ganivet que li penja del costat. Se'l toca ostentament

-El millor que pots fer -diu ella- és no resistir-te; Henry és molt dur; quan s'ho proposa...

Quan acaba de parlar es descorda la bata i es mostra. També duu robes de cuir i un fuet travessat al cinturó. Semblen de pel·lícula, aquests pallassos.

-Confio que tindràs alguna experiència -diu el tipus, apropant-se a mi-, perquè si aquesta és la teva primera vegada, et faré una mica de mal.

-Estàs incomplint un contracte -li dic-, i això és greu.

-La teva situació -contesta assenyalant-me amb el dit- sí que és greu.

Fa el gest de desembeinar el ganivet que duu al costat, i ja no espero més. La navalla em salta a la mà i se m'obre tota sola. Estiro el braç i tallo la cara al tipus. La sang brolla d'immediat; taca el terra aparatosa-ment. Ella crida i s'abraça el pit. D'un salt em poso al seu costat i la silèncio. El tipus es retorça per terra fent sorolls.

-Crida una ambulància! -diu ella amb els ulls desorbitats per la por-

-Ell s'ho ha buscat -contesto, i em giro a la porta del carrer. Pel que a mi respecta, l'assumpte s'ha acabat. No tinc res a fer aquí.

-Maleït cabró -escolto la dona a les meves espatlles mentre intento obrir la porta-

-És llei de vida -la consolo, i en el moment que faig girar el pany veig que ha desembeinat el ganivet del tipus-

-No perdis els nervis! -crido-

-Rebenta! -exclama ella fora de si, i com una molla se'm ve al cim. Tinc el temps just d'esquivar-la. Després s'estavella contra el mur. El

ganivet roda per terra i ella sembla OK. L'observo. Amb la roba que porta i la postura en què ha caigut, té un aspecte tràgic; els pits li han sortit del subjectador de cuir. M'ajupo i li'n toco un. No és gran cosa, sembla de goma. Aleshores el tipus comença a bellugar-se, vol marxar del passadís.

-Eh, tu! -crido-

No em fa cas. Deixo la dona tota sola i en cosa de segons li planto el peu entre les cames, al tipus. És instantani. Es cargola i roman molt quiet. Ara puc ocupar-me d'ella.

Continua immòbil contra la paret. Des d'on sóc, li veig bé les cuixes i tota la resta. Encara és atractiva. i amb el cuir negre millora. Té certa classe.

L'agafo pels peus i l'estiro per terra. Penso que això va amb el seu estil, i ric de bona gana. Ella mou els braços com si nedés.

-On és el dormitori? -li pregunto-

No contesta. La imbècil no comprèn el que passa. Molt millor. L'arrossego per sobre la sang del tipus i l'obligo a entrar en la cambra que queda més a prop. Aleshores veig el que em tenien preparat. És una autèntica sala de tortures: llit de fusta amb manilles de ferro i tota classe d'eines sinistres a la paret. El terra és cobert amb plàstic i del sostre pengen diversos jocs de cadenes amb grillets.

-A què jugueu, aquí?

Tampoc no contesta. Li clavo una bofetada perquè es comporti.

-Què és el que feu, aquí?

-Vés-te'n a la merda -respon-

D'acord. La instal·lo al llit i l'emmanillo. Quan estic segur que no es mourà m'ocupo del tipus.

Continua cargolat al passadís. L'agafo pels peus i l'arrossego fins a la cambra. El penjo d'una de les cadenes i el deixo suspès a uns centímetres de terra. Després torno amb ella.

-Et toca a tu -li dic-

M'escup.

-Et mataré! -m'amenaça-

Començo la meva feina sense perdre més temps. Amb la navalla li tallo les robes i la despullo. Després la miro fixament; puc sentir com xerrica en el seu cervell cada pensament. Puc percebre el pànic i el goig degenerat que està experimentant; sento en els meus nervis la seva espera.

Abans d'actuar, però, em giro a mirar el tipus. S'ha refet, tot i que encara sagna. També espera.

Finalment pujo al llit i ho faig. Faig el que ambdós volen que faci. El tipus crida. Ella no diu res. És una estranya parella.

Original de "Lightning Bird"

Copyright de la traducció de l'anglès:

Big Bird

(CONTINUARÀ)

La Comarca Incorrupta

MEMBRES INCORRUPTES:

LA FRANCE

Ah, La France!! La grandeur de La France!! L'Europe doit tout à La France. Oui, il y avait l'Empire Romain, mais ils étaient fous ces Romains et l'Empire a disparu. Alors, le jour de La France est arrivé.

Ah, Charlemagne!! L'Empire de Charlemagne!! La grandeur de Charlemagne!! La grandeur du membre de Charlemagne!! Le membrement de l'Europe a commencé avec la plantation du membre partout l'Empire. Les clochers, les tours d'hommage ont été plantés aux quatre coins de l'Empire.

Ah, Aix-la-Chapelle!! La profonde signification d'Aix-la-Chapelle!! L'authentique capitale de l'Europe!! La cité avec un nom pour chaque langue!! Aix-la-Chapelle! Aachen! Aquisgrano! Aquisgrà! Akisgranak! Aquisgranao! Aquisgrán!

Avec le demembrement (et pas de corruption!) du membre ha commencé le demembrement de l'Europe. Oui, mais pas absolument, parce que chaque fois un nouveau Empire (Français) est revenu. Louis XIV, Napoleon I, Napoleon III, De Gaulle, Mitterrand, ont gardé la profonde substance du membre et ont protégé l'Europe de la corruption.

Oh! La France.

NOTES DE SOCIETAT

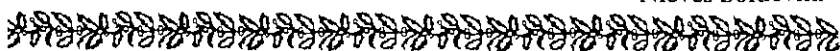
Quan el Sindic de Greuges volia entrar amb un negre del Maresme al Parlament per explicar a Ses Senyories els perills de la descriminació, fou aturat i conminat a retirar-se.

El portatnveu del Grup Majoritari, va explicar la dràstica actuació pel perill de corrupció que significava pel Parlament la presència d'UN negre. Del Parlament han de sortir lleis que siguin duraderes i incorruptibles pels catalans. Un negre és un element estrany i distorsionador del que som i per més País de pas que sigui Catalunya, en els moments actuals, un negre és, sota el seu aspecte

inofensiu i folklòric, una bomba retardada, financada des de Madrid per acabar amb la migrada autonomia.

El Portatnveu, a preguntes dels periodistes, va apoiar sense reserves l'adecisió de l'Alcalde de Santa Coloma de Farners de donar una targeta d'identificació a tots els negres de la població, tant per motius pràctics - saber qui és cadascú - com per altres motius més de fons. Va desmentir qualsevol semblança amb les estrelles grogues que portaven els jueus en temps dels nazis, i amb els carnets especials de Sudàfrica. "Cada nació ha de defensar les seves essències de la manera que cregui més convenient, això sí, amb seny, amb molt de seny. No podem, però, correr el risc de fer uns fonaments ja podrits i amb elements heterogenis i oposats que no aguantin l'edifici de la nostra identitat". La resta de partits es varen mostrar disconformes.

Nieves Soldevila

CONSULTORI INCORRUPTTE

Tinc una reliquiari a casa des de temps immemorial. La meua besàvia el va portar de Roma el segle passat i sempre ha estat en família. Durant la guerra el varem amagar dels rojos, i es varen perdre totes les butlles que l'acompanyaven. El reliquiari consta de 9 peces diferents i segurament la central es la VERA CREU. ¿Que em podrien dir alguna cosa?

Senyora nostra. La CI (Comarca Incorrupta) no es especialista en reliquiaries. S'hauria d'adreçar a l'església més propera i demanar l'opinió d'un expert. Li podem assegurar que les relíquies pugen i es cotitzen.

Per altra part, una relíquia és una part incorrupta d'un Sant o d'un dels seus objectes. Les relíquies demostren que la societat, església o grup que les produeix o les té és incorrupte. La relíquia es una de les demostracions externes de la incorruptibilitat. Hi ha el problema de l'autenticació de la relíquia (sobre aquest punt ens remetem a la nostra publicació de l'any 1988) que depen

exclusiva del propi productor que la crea. Si la seva Església li diu que és autèntica, és que ho és.

No ha de confondre una relíquia amb un souvenir. El souvenir és una demostració de la corruptibilitat d'un entorn (és un record d'una cosa que està desapareixent o que ha desaparegut).

Charles Popper

Berga
Gironella
Puig-reig
Avià
Bagà

REVISTA DEL BERGUEDÀ

L'altra revista que tampoc ha guanyat el Tassis-Torrent.

Comercial
STYLART, S.A.

**ARTESANIA
RELIGIOSA**

Bisbe Guillaumet, 6
Tel. (972) 26 11 90
OLOT - GIRONA

Tant ecumènica com el Vaticà...

Tant incorrupta com l'or...

**Tant dura com el membre de
Carlemany....**

ORTZ

La presència incorruptible del basalt de la Garrotxa
Afores s/n Tel.(972) 29 40 57 CASTELLFOLLIT

EMPRESARIS!!!

**Centre de
Càlcul Girona**

Vacuna els vostres ordinadors
contra el virus informàtic (lliberal)
Antoni Llopis, 14 Tel. 26 01 46 OLOT

CARLINS DEL BERGUEDÀ !

*Quan els liberals ataquin
aixoplugueu-vos a*

LA BAUMA

DELS

ENCANTATS

**MÉS
NEUTRAL
QUE
MAI**

98.1 Mh.

La Comarca Artística

CRÒNICA POLÍTICO - FINANCERA

DEL BLAU AL ROSA

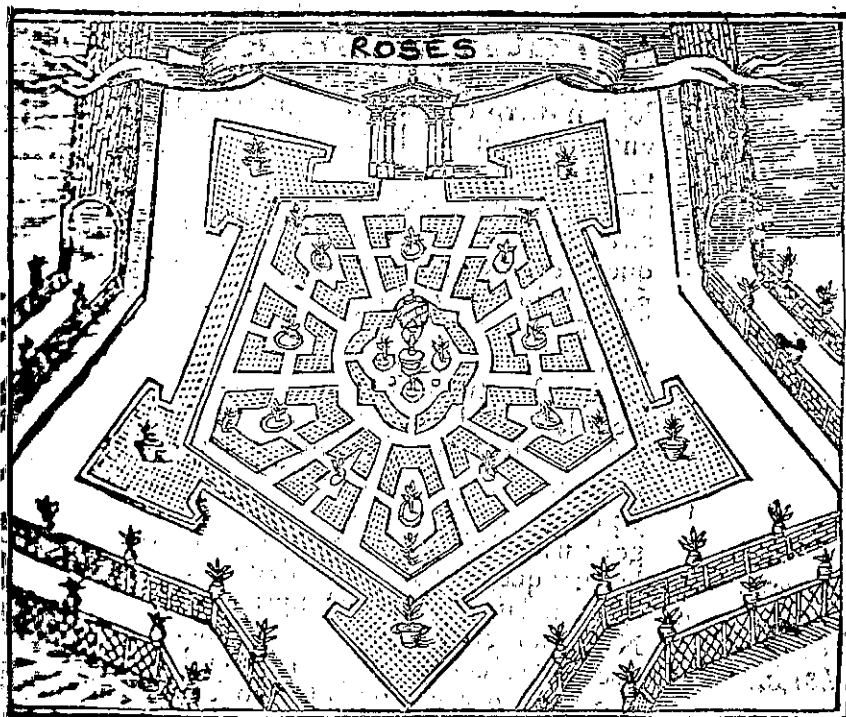

Darrerament, alguns conyons estan maldant per destruir la indiscutible honorabilitat dels carlins els quals la història ha destinat a desenvolupar la sacrificada posició del comandament. Així doncs veiem, astorats, com les males llengües esquitxen fins el Qui per definició és Honorable entre els honorables. I no diguem dels qui sense posseir aquesta condició excelsa, reconeguda en els papers i en els butlletins oficials, són, però, com a membres de la intercomarcal carlista CDC, éssers fora de tota sospita. Gent que han deixat ben clara la seva intenció de fer una Catalunya en la qual tots siguem rics, creant una loteria per a cada habitant, cosa que contrasta, evidentment, amb certs corrents marxistes que pretenen dividir la riquesa. La teoria carlina d'aquests pròcers, benefactors del poble, desenvolupa la idea que les riqueses s'han de sumar a través d'una xarxa de loteries que mantinguin la il·lusió del personal i l'esperança en un món millor, seguint un corrent humanístic eixit en temps del Gran Vigia d'Occident.

Aquesta ideologia ha fet que en el si de la rama municipal i intermunicipal de la intercomarcal, en l'àmbit de les vegueries catalanes, hi trobem tots aquests personatges provinents de la disciplina blava i braç estirat, la qual en temps passats establí aquell invicte pare de la Pàtria i unificador de l'Estat orgullós, independent i lliure de quedar-se, que fou l'Espanya sense partits. Aquesta gent que porta més de quaranta anys amb la dura renúncia de treballar per servir el bé comú, cansats que la loteria només els toqui a ells, han creat aquesta xarxa, enveja del món lliure i model de creativitat política, que fa possible que cada dia un catalanet, com a mínim, enriqueixi la nació catalana i li asseguri els ingressos necessaris per a mantenir el ritme de "grandeur" que predicava aquell carlí extrapolat que era De Gaulle.

I que sobre aquesta gent planegi constantment l'ombra del desprestigi creada per les males llengües dels qui no juguen a la loteria, és inadmissible. Nosaltres, defensors a ultrança de tots els qui estan desvalguts davant l'opinió pública, hem sortit a la palestra per desmentir i allunyar tota sospita. ¿Com podem dubtar d'aquesta gent que trenquen urnes -símbol del govern dels rucs- enarborant la Creu que els carlins hem venerat com a ideal de mort per a polítics i salvadors? Una gent capaç d'un gest d'aquest calibre malament pot ésser motiu de sospita. Una gent que han portat fins a l'última conseqüència el seu amor a la Pàtria confonent el partit amb el país, aconseguint que s'inverteixin els termes i de servidors passin a ésser servits, amb tot el que de renúncia a la seva pròpia personalitat representa aquesta posició. Una gent que no han tingut cap objecció a restituir un règim totalitari renunciant a la llibertat dels altres per tal de recuperar aquella forma política que ens és consubstancial a la nostra idiosincràsia pastoril, no pot ser que sigui culpable de totes aquelles barbaritats que la veu del poble els adjudica.

En el nostre àmbit local, potser fins i tot les coses s'han desmadrat fins a límits inusuals. No és cert que els nous rics siguin polítics. Els polítics malviuen, i alguns d'ells fins han renunciat a treballar per tal de tenir una dedicació plena als afers que el seu rang els imposa. Així doncs, hem de desmentir i desmentim que els terrenys del polígon industrial, tan laboriosament presos pel mitjà legalíssim de l'expropiació, siguin ara en mans dels nostres estimats capdavaners polítics. Només alguns torrecollons que no arribaren a temps de comprar-los quan eren a la venda, i ara els han de pagar al doble, si els volen, han estat capaços de crear aquesta evident calúnnia, d'una mala llet que treu fum. Només d'imaginar que els responsables de les expropiacions en puguin ésser els beneficiaris directes, demostra una mentalitat retorçada i anticarlina, fastigosament desviada. Però és que la calúnnia no s'atura aquí. S'arriba a fer circular que també els terrenys propers al túnel del Cadí han estat adquirits a bon preu per l'Arcadi Calzada. Com poden veure, la imaginació criminal no té un moment de repòs. Sembla com si volguéssim arribar a la conclusió que els actuals pares de la Pàtria, més que fer lleis, volguessin fer diners. I això no. No i no! És sobradament demostrat que la seva insistència a no deixar el càrrec, a no baixar de la cadira, és deguda al seu interès a defensar la supervivència de les loteries que ens han de fer rics a tots. I també a la falta de gent preparada que els pugui substituir, a pesar dels esforços que la classe política fa per cercar nous valors i poder alliberar-se de la feixuga càrrega de governar. En aquest país en què celebrem les derrotes -l'Onze de Setembre amb festa, el divuit de juliol amb paga doble-, també ens plau i ens satisfà ésser governats per homes que hagin passat per l'experiència de la derrota. Recordem Banca Catalana, l'operació reformista, la normalització de la llengua, la conservació de les festes catalanes, la supressió dels Governos Civils, de les Diputacions, el no a l'OTAN..., tot un seguit de derrotes que

conserven l'aire festiu de la nostra terra, i que són garantia de molts anys de continuïtat d'aquesta facció intercomarcal del carlisme més actiu i actual, el qual ha reunit en les seves files tots els alcaldes i consellers de l'antic règim, així com els elements més destacats en el camp de les finances.

A Roses, tota l'essència del pensament carlí més avançat ha fet eclosió els últims dies, donant un exemple de comportament polític a tots nivells, des del poble baix motivat per raons clarament espirituals de suport als líders estimats, fins a les més altes esferes amenaçant amb els càstigs més allçonadors els qui no facin bondat i que enmig de la seva etapa com a líders decideixin canviar de camisa. Tota una lliçó de com un poble camina cap a la riquesa, la llibertat i el benestar espiritual. Aquí hi ha hagut de tot: permisos d'obres per construir allà on mai no se'ns hauria acudit, alcalde impassible davant els aldarulls, forces de l'ordre fent de tancredo, urnes esclafades per una ira sana, creus enlairades com en els millors temps de la nostra prehistòria, disfresses per a un carnaval polític, records per a les mares absents, crits de civisme i visques..., magnífic! Quina lliçó per a les generacions venidores! Quina diada per celebrar segons el nostre costum!

Sor Enamorada

CARLINS DEL BERGUEDÀ I LA GARROTXA!

Desinfecteu els vostres porcs amb:

FENOPLÉN I YODACTIV

de:

PRODUCTES PER A VETERINÀRIA

laboratorios sobrino, s.a.

Ctra. de Camprodon, s/núm. "La Riba" - Tel. 29 00 01
Telefax 29 01 02 - 17813 VALL DE BANYA
Telex 57.223 SLOT E - Apartat 49 - 17800 OLOT

CYANAMID
GRUP CYANAMID

La Comarca Incorrupta

LES BASES INCORRUPTES DE MANRESA

Capítol I

LA REVELACIO DEL MISTERI

A cabava d'estrenar la meua llicenciatura en Història Antiga i em vaig decidir a passar tot un estiu remenat i ordenant els papers que hi havia a les golfes de la casa dels avis. Així fou com, un dia, del fons d'un bagul en va sortir un feix de papers que jeia sota diferents estris militars: un uniforme, una boina vermella, una corneta i altres andròmines. Llavors em vaig assabentar de què l'avi del meu avi, músic i ex-seminarista, s'havia allistat voluntari a l'exèrcit carlí i havia sigut el corneta d'ordres d'en Savalls. Les seves anotacions, primer a la campanya i, després, a l'exili donen una nova llum a aspectes molt discutits de la personalitat del General Savalls, sobretot al suposat "Pacte de l'Hostal de La Corda", als desastres militars del final de la guerra i, acabada la guerra, a la vida misteriosa i misteriosa mort del General.

A l'abril de 1875, després d'haver infligit el mes anterior una gran derrota a la Botifarra, a l'Hostal de La Corda, al General Arsenio Martínez de Campos i a en Dèu Republicà, el General Savalls ho celebrava anant a caçar guatlles amb botet tot sovint.

Un vespre, tornant del Pla de Riudaura, quan ja arribava a l'Hostal de La Corda, veié un resplandor que envoltava el pal del paller que era al costat de l'Hostal. "¿Un foc follet o un altre il·luminat que es pensa que ell és el pal de paller d'alguna cosa?" - pensà mordaçment el capítol carlí.

"Savalls, soc la Lliurada", - digué una veu, mentre el resplandor es concretava en una figura femenina.

"¿Vens a lliurar-te a mí? - digué Savalls sorprès. - "Si ets una estreta".

"Savalls, no blasfemis davant de la Serva dels serfs de Deu. He descendit a tu per donar testimoni de la meua Fè i revelar-te el Misteri de la Victòria Carlina definitiva".

"No és cap misteri" - replicà Savalls amb lògica matemàtica - "Un capot de botifarra, havent contractat, recontrat i fet Sant Vicenç, sempre son 576 punts".

"Savalls, soc missatgera de la Cort Celestial i et mereixes que et piqui la cresta".

"I, ¿quí ets tú per donar-me missatges a mí, Capità General de Catalunya, Marquès d'Alpens, vencedor del General Nouvilas a la batalla del Toix?"

"Soc el model d'obreres cristianes".

"¿De quin ram?"

"Tèxtil, oficiala filadora".

"Jo només em faig amb aristòcrates. I m'entenc força bé amb camperoles i hostaleres. Però de filadora no n'he filada mai cap. Si de cas, alguna modisteta".

"Savalls, Savalls, sembla que no sàpigués que seràs mesurat. I els teus pecats seran comptats, contrats i recontrats si no escoltes el meu missatge".

"Doncs engega'l. Però no cridis, que m'espantaràs les guatlles".

La Lliurada va adoptar un posat greu, molt escaient per a impartir missatges profètics. Savalls, amb un somriure sorneguer, feia com qui se l'escoltava.

"Savalls, escolta'm bé, perquè només ho diré una vegada. Aquell qui és t'ha escollit per a comandar les forces carlines cap a la Victòria definitiva".

"Això ja ho estic fent. Tampoc no és cap Misteri".

"Calla d'un cop" - exclamà la Lliurada, exasperada - "Ho has estat fent tot al revés!! Tú has de dur els exèrcits carlins a la desfeta. Després, et dedicaràs a la investigació científica, crearàs la Psicoestètica Històrica, promouràs Escoles de Belles Arts, difondràs la Figura i el Paisatge, ambdós idíl·lics i incorruptes, i implantaràs la nova Fè monàrquica de la pintura com a portadora de valors eterns. La teua vida".

Savalls quedà tan bocabadat i esbalaït, que es va perdre un bon troç de la profecia. Tornà en sí quan la Lliurada ja acabava.

"...i aquesta és la Revelació del Misteri de la Victòria Carlina definitiva. Finalment has sabut callar. El silenci i el recolliment són l'estat correcte per a rebre la Revelació. Adéu".

Savalls intentà replicar, però estava sense esma i fou incapaç d'embarbollar res. La Lliurada desaparegué i Savalls, mig estabornit, s'adreçà cap a l'Hostal de la Corda.

Al porxode la cabana, ran de l'era, el General Rafael Tristany, que sempre sopava aviat, feia la digestió mentre escoltava un concert d'òboe executat pel tocador de Vidrà Joaquim Raimon Soler. Es va mirar en Savalls amb un aire fumeta.

"Aquesta no l'heu pas haguda".

"Era una guatlla molt esquerra".

"Era esquerra, però no era cap guatlla. Jo també l'he vista. ¿Què us ha dit?"

"Bestieses, General, bestieses. Diu unes coses que us deixen de pedra. Vindràn dies de corrupció liberal que les dones voldran manar sempre. Aquesta marrera, que es pensa que és carlina, treballava a una fàbrica i ara s'atreveix a donar-me instruccions. I qui me les dona, no tan sols és una dona, si no que és d'un rang molt inferior al meu".

"Dieu molt bé, General. El meu oncle, el canonge Benet, que també era General, només s'aconsellava i es confessava amb capellans que fossin canonges com a mínim".

"Doncs estic ben cardat. ¿Amb qui m'he d'aconsellar jo?"

"¿Per què no consulteu amb el Doctor Masmitjà? Va renunciar al Bisbat de Girona. És General-Fundador de la Congregació de Filles del Santíssim i Immaculat Cor de Maria. I era el confessor de la Lliurada Ferrarons i del seu pare."

"Bon acudit" - digué Savalls, aliviat - "Que un escamot entri a Olot i em dugui el Doctor Masmitjà!! Aquest no és cap xitxarel·lo i li reconec grau de General".

-Va fer quatre passes cap a l'Hostal i s'aturà de sobte.- "Encara que ja veurem com s'ho fa per explicar-me el Misteri de la Pintura".

Un reguitzell de trets i algunes canonades trencaren la seva dissertació. El General Huguet arribava al galop.

"Retirada, retirada!! Els liberals ens ataquen amb forces superiors! Hauriem de recular cap a Riudaura i Vidrà".

"D'acord, som-hi" - digué Savalls - Però encara tenim temps per fer el darrer toc. Hostalera, porta una jerra de vi!!"

I, mentre pujaven cap a Osona, el seu rostre es va contraure en una ganyota de fàstic.

"Ecs, pintura!"

Umbert Ec
(Continuarà)